

MIRJAM PÆTURSDÓTTIR

32 ár
Í fœstum parlagi
Tvey börn, sum eru 5 og 3 ár
Býr í Hoyvík
Í læru á skrivstovu

Rebecca Rógvadóttir Petersen heldur at tingini av og á tykjast tyngri, tá tú júst ert vorðin mamma, og ofta leiðir tað til óneyðugar stúranir. Hon heldur tó, at Gigni ger eitt stórt arbeiði á hesum økinum, og tað eru nógv tilboð til tær mammurnar, sum fœla tørvin at tosa við ein serkønnan.

Mirjam Pætursdóttir heldur, at tað er umráðandi, at mammur siga teimum nærmastu ella onkrum serkønnum, hvussu tær veruliga hava tað. Nógvar mammur goyma tær minni góðu kenslurnar, tí tær eru bangnar fyri, at verða skýrdar ringar mammur, greiðir hon frá.

– Eg græt nógv í langa tíð, eftir at eg hevði átt fyrsta barnið, og hóast tað er vanligt at vera kedd av og á, so eigur tú ikki, at vera kedd alla tíðina í so langa tíð. Eg fór til arbeiðis aftur, tá dóttir mín var nýggju mánaðir, tí tá mátti eg út at tosa við vaksin fólk aftur, sigur hon.

Hon minnst eisini, at heilsusysturin kom við spurnarblaði til hana at útfylla, men tað var nemt hjá henni at lúgva, og lata sum um tað stóð betri til, enn tað veruliga gjørdi.

– Man eigur jú at elska nýggja lívið sum mamma, tí tað gera allar hinar mammurnar jú. Eisini er tað eitt nýtt fyribrigdi, at tosa hart um, at man ikki hevur tað gott ella at man kennur seg tunglynta, sigur Mirjam Pætursdóttir.

Tá Mirjam Pætursdóttir átti næsta barnið, var hon bangin fyri, at stóðan fór at endurtaka seg, men soleiðis varð ikki. Heldur var tað øvugt, tí hon kendi seg við tað sama væl í leiklutinum, sum nýggj mamma. Hon greiðir frá, at fólk rundanum hana eisini merktu, at

hon hevði meir yvirskot, eftir at hon hevði átt næsta barnið, hóast hon tá hevði tvey börn at taka sær av.

– Tá eg átti seinna barnið tímdi eg slett ikki til arbeiðis, eftir at barnsburðarfarloyvið var av, og eg fekk ringa samvitsku yvir at eg ikki hevði dugað betri við fyrsta barninum, sigur hon.

Broyttar ambitióinir

Hóast upplivingarnar hjá øllum trimum í barnsburðartíðini hava verið sera ymiskar, so eru allar á einum máli um, at ambitióinirnar eru broyttar síðani tær vórðu mammur – í øllum fœrum í eina tíð.

Tá tíðaravmarkaða starvið á Fróðskaparasetrinum endar 1. apríl fer Marita Gunnarstein Nielsen í

barsil, men nú eru bert fáar vikur eftir av barsilstíðini, og hóast hon hevur fingið fyra eyka vikur av serligum umstøðum, so endar barsilstíðin hjá henni 20. mai.

– Nú skal eg sova, trilla og njóta børnini, flennir hon.

Hon vónar at fáa starv á miðnámskúlanum í Suðuri, tá hon fer til arbeiðis aftur, tí at ferðast longu leiðina til Havnar og heim aftur er alt ov krevjandi við smáum børnum.

Áðrenn Mirjam Pætursdóttir bleiv mamma, arbeiðdi hon nógv í útvarpi, og tá legði hon onki í, um vikuskiftini og kvöldini eisini vórðu nýtt til arbeiði.

– Síðani eg fekk børn, hugsu eg, at tað hevði verið ideelt at arbeitt niðursetta tíð, soleiðis at góðar

stundir vóru um morgunin, og børnini ikki høvdu so langar dagar á stovni, sigur hon.

Rebecca Rógvadóttir Petersen sigur, at hon ongantíð hevði ímyndað sær seg sjálva, sum heimgangandi og als ikki við trimum børnum. Børnini eru enn smá, og ætlaninar kunnu broytast, tá tey

verða eldri, men nú nýtur Rebecca tíðina heima, og møguleikan til at síggja tey vaksa upp.

– Eg havi altíð haft dreymar um hægri útbúgving og eitt spennandi starv, helst innan miðfyrisingina. Nú er tað altavgerandi at starvið er í nærøkinum og við niðursettari tíð, sigur hon.

Foreldur, ið eru løntakarar, hava rætt til barsilsfarloyvi í 52 vikur eftir føðing, men barsilspeningurin verður bert útgoldin í tilsamans 44 vikur innanfyri fyrstu 44 vikurnar eftir føðing.

Mamma hevur rætt til barsilspening tær fyrstu 14 vikurnar eftir føðing og pápin hevur rætt til 4 vikur eftir føðing. Hartil hava foreldrin rætt til barsilspening í 26 vikur, sum tey kunnu býta sínamilum (kelda: www.barsil.fo).

Heilsusysturin:

ANNIKA KUNOY IM

ANNIKA@SOSIALURIN.FO

Tað at verða við barn er ein heilt serlig stóða í lívinum hjá eini kvinnu, tí tá fert tú frá at vera kvinna til eisini at verða mamma. Kvinnan broytist ikki bert kropsliga, men eisini sálarliga og hetta er ein náttúrlig broyting, sigur Maria Matras, heilsusystur.

Tá kvinnur gerast við barn, hugsa tær flesu um hvat tær eta,

leggja okkurt av og byrja uppá okkurt annað, tí tað er av týðningi fyri barnið, greiðir Maria Matras frá.

Lívið og lívsmynstið broytist hjá eini kvinnu, sum verður mamma og ofta er torført at ímynda sær stóru broytingina, áðrenn barnið er komið. Maria Matras greiðir frá, at hetta er ein serlig tíð, har mamman er opin fyri broytingum, sum jú eisini er ein náttúrligur partur av at verða mamma.

– Eg møti mammum, sum tað

er komið óvart á, hvussu hart tað er, at verða mamma og hvussu nógv tað krevur av likamligari og mentalari styrki, sigur hon.

Tá ein kvinna gerst mamma, hendir so nógv. Mamman, sum fyrr hevði tíð til sín sjálvs, setur nú alt til viks fyri at verða um og tryggja barninum grundleggjandi tørvir, so sum nærveru og umsorgan. Mamman hugsar nógv um hon megnar stóðuna sum mamma, um barnið trívist og mennist, um barnið fær nokk av mjólk, hvussu barnið svevur

og um alt er, sum tað skal vera, greiðir hon frá.

– Tá man veit, at tað er ein sárbar tíð, so er umráðandi, at mamman hevur tað so gott, sum gjørligt. Tað so gevandi at síggja og fylgja við, hvussu ein mamma kann menna seg burtúr avbjóðandi og døprum døgum, til aftur at síggja møguleikar og kenna gleðina við verða mamma, sigur Maria Matras.

Tað er umráðandi hjá mammum, eisini at fáa loyvi til at seta orð á hugsanir og til tíðir

stúranir og avbjóðingar sum tað eisini kann verða við at eiga eitt pinkubarn. Hóast tað eru nógvar góðar løtur, so er tað ikki bert deiligt, sigur hon.

– Tað eru nakrar mammur, sum skjótari enn aðrar, síggja fram til at sleppa út aftur á arbeiðsmarknaðin, tí tær kenna tað eitt sindur einsligt at ganga heima og ansa barninum. Tað er kjarnu-uppgávan hjá okkum, sum heilsufrøðingar at mæta kvinnum í hesi sárbáru og krevjandi stóðuni, sigur hon.